

# Ozorowski, Mieczysław

---

## Maryja wzorem ucznia Chrystusowego

---

Studia Teologiczne 21, 31-39

---

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KS. MIECZYŚLAW OZOROWSKI

## MARYJA WZOREM UCZNIA CHRYSTUSOWEGO

**Treść:** Wstęp; 1. Maryja otwarta na Słowo Boże; 2. Maryja – Uczennica Pańska wsłuchana w swojego Syna; 3. Maryja doskonałym wypełnieniem Słowa Bożego; 4. Maryja Uczennica w misterium Kościoła; Zakończenie.

### Wstęp

Maryja jest czczona jako Matka Boga i Matka Kościoła. Jednocześnie jest dla nas przewodniczką w wierze. Uczy Ona nas odniesienia do Chrystusa – jej Syna. W swoim życiu najlepiej była Ona wsłuchana w głos Jezusa. Ona najlepiej przechowała Jego słowa w swoim sercu i Ona najlepiej spośród wszystkich ludzi wprowadziła je w życie. Być może, dla niektórych, wygląda to zaskakująco i paradoksalnie, że Matka, która dała życie swemu Synowi, i która wychowała swoje dziecko oraz nauczyła je pierwszych religijnych i pobożnych gestów, ostatecznie sama uczy się od swego Syna tego, co najistotniejsze w życiu. Na ten fakt zwrócił uwagę Jan Paweł II w Adhortacji *Catechesi tradende* (nr 73).

Nie ulega wątpliwości, że cała natura ludzka Jezusa pochodzi od Maryi. Podobnie nikt nie kwestionuje jej funkcji wychowawczych. Jednakże Maryja nie tylko wychowała swego Syna, ale również sama w misteryjny sposób była przez Niego wychowywana<sup>1</sup>. Dobry uczeń zawsze jest otwarty na swojego mistrza, każde jego słowo zapisuje w swoim sercu i swoim umyśle i co najważniejsze, tak zdobytą wiedzę nieustannie potwierdza swoim postępowaniem. Przyjrzyjmy się, w jaki sposób Maryja spełnia wszystkie warunki bycia uczniem Chrystusa.

### 1. Maryja otwarta na Słowo Boże

Ewangelie dostarczają niewiele informacji o osobie i życiu Maryi. Maryja została wybrana przez Boga Ojca na Matkę jego Jedyne Syna.

<sup>1</sup> Papieski Komitet Obchodów Wielkiego Jubileuszu Roku 2000, Jezus Chrystus, jedyny Zbawiciel świata, dziś wczoraj i na wieki, Katowice 1997, s. 199n.

Wielu ludzi wierzących chciałoby dowiedzieć się czegoś więcej o Matce Jezusa. Pismo św. jest powściągliwe w tym zakresie. Apokryfy zaś, choć są wychodzą naprzeciw tym ludzkim oczekiwaniom, nie są autentycznym źródłem informacji. Nie mniej jednak to, co zawierają ewangeliczne opisy jest wystarczające do odczytania historiozbowczej roli Maryi. Od samego początku ukazuje się nam Ona jako ta, która jest uważnie wsłuchana w Słowo Boże. Bez wiary wynikającej z dobrej znajomości Pisma św. Maryja nie byłaby w stanie przyjąć i zgodzić się na Tajemnicę Wcielenia.

Scena Zwiastowania opisana przez św. Łukasza (Łk 1,26-38) jest umiejscowieniem Maryi w postawie doskonałego ucznia. Tajemnica Wcielenia jest najpełniejszym i najbardziej wzniosłym przejawem otwarcia się Maryi na Słowo Boże. W scenie Zwiastowania widzimy Maryję, która została zaproszona do dialogu ze Stwórcą. Stosownie do świadomości tego szczególnego zadania, Maryja czynnie i w wolny sposób zgadza się nie na jakąś przypadkową sprawę, lecz na wydarzenie wieków – Wcielenie Słowa stając się Bożą Rodzicielką<sup>2</sup>.

Anioł Gabriel pozdrawia Maryję tytułem „pełna łaski” (Łk 1,28). Została ona bowiem wybrana na Matkę Syna Bożego i odpowiednio przygotowana do tej roli. Teologia katolicka ten stan nazywa Niepokalanym Poczęciem. Dar bezgrzeszności został dopełniony w Maryi innymi ważnymi i wzniosłymi łaskami: świętością, w całości pochodzącą od Chrystusa oraz nieskalaną czystością (KK 56; KKK 492-501). Podobnie dar nieskazitelnego dziewictwa, którym Bóg obdarzył Maryję, umożliwił Jej całkowite oddanie się Synowi oraz całkowite otwarcie się na Niego. W ten sposób Maryja całą duszą i ciałem mogła wypowiedzieć swoje „fiat”, stając się doskonałą służebnicą Pańską<sup>3</sup>.

Maryja reprezentując cały naród wybrany, jest ucieleśnieniem Nowego Izraela – w imieniu całego narodu przyjmuje obietnicę mesjańską. W ten sposób Bóg powraca, aby zamieszkać wśród swojego ludu w Maryi – córce nowego przymierza. Swoim „fiat” Maryja wypełnia akt wiary, nie tylko osobistej, ale także społecznej. Słowo „tak” Maryja wypowiada w imieniu nie tylko osobistym, lecz w imieniu całego Izraela, w imieniu całej ludzkości, która uwierzy w Jej Syna. To czego nie udało się zrealizować Izraelowi z powodu jego niedowiarstwa i nieposłuszeństwa, Maryja wypełnia swoją wiarą i posłuszeństwem. Jak stary Izrael miał początek w akcie wiary Abrahama, tak nowy Izrael ma

<sup>2</sup> PAWEŁ VI, *Adhortacja Marialis cultus*, nr 37.

<sup>3</sup> T. HERMANN, *Tajemnica Maryi*, Warszawa 1999, s. 56-72; F. COURTH, P. NAUER, *Mariologia. Eklezjologia*, Kraków 1999, s. 130.

swój początek w akcie wiary Maryi<sup>4</sup>. Wiara wyrażona przez „tak” wobec Chrystusa niejednokrotnie zawiera w sobie bezradność i poddanie się nie zawsze zrozumiałej dla człowieka Bożej woli. Jedynym rozwiązaniem jest przyjęcie i zaakceptowanie wszystkiego, a następnie rozważanie tego w sercu. Taka jest postawa Maryi. Stając się Matką Boga odpowiedziała Jego wysłannikowi: „Oto ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według Twego słowa” (Łk 1,38). Maryja przyjęła Słowo z całym zaufaniem jako prawdę, mimo, że wszystkie okoliczności zewnętrzne przemawiały przeciw temu<sup>5</sup>.

Przyjęcie Słowa Bożego dla Maryi oznacza wejście na drogę naśladowania Jej Syna. Pozostaje z nim pomimo smutku, bezradności i niezrozumienia. Maryja poświadcza tym samym, że wiara to coś więcej niż ufnie przyzwolenie serca. Nabiera ona pełnego wyrazu wówczas, gdy okazuje się wymagająca i gdy skłania nas do pozostania przy Chrystusie we wszystkich możliwych sytuacjach życiowych, z niezrozumieniem i cierpieniem włącznie. Poprzez swoje przyłgnięcie i wsłuchanie się w Jezusa Maryja stała się niepowtarzalną współpracownicą Boga w dziele zbawienia. Pozostaje ona do dziś wyjątkowym i niezwykle cenionym świadkiem swojego Syna. Życie Maryi wskazuje, że współdziałanie z Chrystusem dla zbawienia świata jest nie tyle sprawą określonej formy działania, co wewnętrznego zaangażowania. Chodzi tu o taką wiarę, która w każdych warunkach życia i działania ujawnia się troską o los każdego człowieka. Życie Maryi i Jej współdziałanie z Synem wskazują również, że podobnie jak On odkupił świat przez swoją śmierć, tak też współdziałanie z Nim wzmagają ofiary. Maryja pozostaje wierna Chrystusowi aż po krzyż<sup>6</sup>.

## 2. Maryja – Uczennica Pańska wsłuchana w swojego Syna

Syn Boży przychodząc na świat upodobił się do ludzi we wszystkim oprócz grzechu (Hbr 4,12). Tak jak każdy człowiek, Jezus potrzebował wychowawczego oddziaływania rodziców, aby osiągnąć wiek dojrzały<sup>7</sup>. W swoim zadaniu wychowawczym Maryja była podobna do

<sup>4</sup> Papieski Komitet Obchodów Wielkiego Jubileuszu Roku 2000, Jezus Chrystus, jedyny Zbawiciel świata, dziś wczoraj i na wieki, Katowice 1997 s. 196.

<sup>5</sup> S. NOWAK, *Maryja wzorem wiary w świetle Listu Apostolskiego „Tertio millenio adveniente”*, w: *Jezus Chrystus Jedyny Zbawiciel świata, Wczoraj, dziś i na wieki*, Program duszpasterski na rok 1996/97, Katowice 1996, s. 377.

<sup>6</sup> J.A. KŁOCZKOWSKI, *Miejsce Maryi w dziele zbawienia*, Znak 25(1973), s. 836-840.

<sup>7</sup> JAN PAWEŁ II, *Wychowawczyni Syna Bożego*, w: *Maryja w tajemnicy Chrystusa i Kościoła*, red. S. DZIWIŚ, H. NOWACKI, P. PTASZNIK, Watykan 1998, s. 138.

innych ziemskich matek. Maryja wychowywała Jezusa przez swoją pracę, matczyne oddanie, zaangażowanie w Jego obronę, swoim ubogim, prostym, czystym i pełnym matczynego oddania życiem. Maryja wychowała Go przez swoje zawierzenie Ojcu i swoją gotowość do niesienia pomocy potrzebującym. Nie był to proces sielankowy i idylliczny, nie był on bowiem pozbawiony zagrożeń i konfliktów<sup>8</sup>. Święta Rodzina znosiła prześladowanie i wygnanie, biedę i niezrozumienie otoczenia (Łk 2,48-50). Wychowując swego Syna Maryja odbyła prawdziwą pielgrzymkę wiary, poczynawszy od Zwiastowania, przez Narodziny do Zmartwychwstania i Ześlania Ducha Świętego. Sama będąc opiekunką Jezusa stała się Jego wierną uczennicą. Jezus wychowywał swoją Matkę w oparciu o doświadczenie swego cnotliwego życia, według następujących reguł: miłości Boga i ludzi, pobożności, dobroduszości, dobroci, pokoju, pokory i cierpliwości, szacunku i posłuszeństwa wobec rodziców, postu modlitwy i dobrych uczynków. Chrystus Pan nauczał tego najpierw przez czyny potem przez swoje słowa. Maryja była więc od początku prawdziwą uczennicą swego Syna, prawdziwą Matką wiedzy i Córką nadziei, ponieważ nie patrzyła na Niego w sposób ludzki, jak na zwykłego człowieka, lecz służyła Mu z szacunkiem jako Synowi Bożemu i przyjmowała jego słowa jako słowa Boga.

Niewątpliwie Maryja stworzyła sprzyjające warunki, aby mogły dojść do głosu siły i wartości, istotne dla wzrostu, które od początku były już obecne w jej Synu. On zaś od początku był świadomy swego zbawczego posłannictwa<sup>9</sup>. Objawił tę świadomość podczas odnalezienia go w świątyni, gdy miał dwanaście lat: „Wszyscy, którzy go słuchali byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami” (Łk 2,47). Można powiedzieć, że w tym momencie, gdy Chrystus objawił swoją mądrość zadziwiającą słuchaczy, rozpoczął On swoją misję Nauczyciela<sup>10</sup>. W ten również sposób Maryja z wychowawczyni – nauczycielki” swego Syna otwarcie staje się pokorną uczennicą Boskiego Nauczyciela, wszakże przez Nią zrodzonego. Od tego momentu „otwarcie się na Słowo Boże” nabrało nowego wymiaru: teraz Maryja słucha i zachowuje w swoim sercu każde słowo swego Syna Jezusa Chrystusa: „Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. (Łk 2,51).

<sup>8</sup> Papieski Komitet Obchodów Wielkiego Jubileuszu Roku 2000, Jezus Chrystus, jedyny Zbawiciel świata, dziś wczoraj i na wieki, Katowice 1997, s. 196.

<sup>9</sup> JAN PAWEŁ II, *Wychowawczyni Syna Bożego, w: Maryja w tajemnicy Chrystusa i Kościoła*, red. S. DZIWIŚ, H. NOWACKI, P. PTASZNIK, Watykan 1998, s. 139.

<sup>10</sup> JAN PAWEŁ II, *Dwunastoletni Jezus odnaleziony w świątyni, w: Maryja w tajemnicy Chrystusa i Kościoła*, red. S. DZIWIŚ, H. NOWACKI, P. PTASZNIK, Watykan 1998, s. 150.

W scenie odnalezienia Jezusa w świątyni ukazuje się szczególnie rys wiary Maryi. W całym swoim życiu, w codziennych okolicznościach oraz w ważnych momentach, Maryja wyraża zgodę na wypełnienie się woli Bożej, okazuje posłuszeństwo wiary. Niejednokrotnie kosztuje ją to wiele i można nazwać tę postawę heroizmem wiary. Za cenę heroicznej ofiary serca Maryja wypełnia wszystkie plany Boże. Wiara Maryi zawiera w sobie cenę cierpienia i wyraża się „trudem serca”<sup>11</sup>.

Jezus od swoich uczniów wymagał, aby więzy Nauczyciel – uczeń stawać wyżej niż więzy rodzinne. „Jeśli kto przychodzi do mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i siostr, nadto i siebie samego, nie może być moim uczniem” (Łk 14, 26). Jeśli to wymaganie dotyczyło Apostołów, zatem tego samego musiał również wymagać Jezus od siebie i od swojej Matki<sup>12</sup>. Ewangelia zawiera też inne fragmenty, które potwierdzają tę prawdę, że Jezus stawiał również swojej Matce takie same wymagania jak innym swoim uczniom. Przykładem może być scena, gdy pewnego razu „Jakaś kobieta z tłumu głośno zawołała do Niego: „Błogosławione łono, które Cię nosiło i piersi, które ssalesz” (...), On odrzekł: „Owszem, ale przecież błogosławieni ci, którzy słuchają Słowa Bożego i je zachowują” (Łk 11, 27-28). Wypowiedziana tu pochwała Maryi jest przeniesiona z płaszczyzny czysto naturalnej na płaszczyznę wiary<sup>13</sup>. Zatem Maryja jako uczennica Pańska otrzymuje razem ze wszystkimi uczniami Chrystusowe błogosławieństwo. Podstawą tego błogosławieństwa jest słuchanie Słowa Bożego i wypełnianie go. Maryja całą swoją misję zaczęła i kontynuowała od wysłuchania i wypełnienia tego, co Bóg jej przekazał od chwili Zwiastowania<sup>14</sup>.

W Nazarecie, mając stały kontakt z dorastającym Jezusem, starała się zgłębić Jego tajemnicę, chciała poznać i jednocześnie odkryć głębsze znaczenie Jego obecności. W postawie kontemplacji i adoracji wsłuchiwała się w każde słowo, w każdy gest swego Syna, a nade wszystko w sposób doskonały wypełniała objawione zamiary Boże<sup>15</sup>. Idąc za Jezusem i słuchając Jego słowa, Maryja wzrastała w wierze. Obcując codziennie z niewypowiedzianą tajemnicą Boga, który stał się człowiekiem, sama jako pierwsza zalicza się do grona tych ubogich i „pro-

<sup>11</sup> JAN PAWEŁ II, Encklika *Redemptoris Mater*, nr 17.

<sup>12</sup> G. BARTOSIK, *Z Niej narodził się Jezus*, Niepokalanów 1996, s. 73.

<sup>13</sup> B. FORTE, *Maryja ikona tajemnicy*, Warszawa 1999, s. 68-69.

<sup>14</sup> JAN PAWEŁ II, Adhortacja *Catechesi tradende*, nr 73.

<sup>15</sup> G. BARTOSIK, *Z Niej narodził się Jezus*, Niepokalanów 1996, s. 73; Por. J. KUDASIEWICZ, *Matka Odkupiciela*, Kielce 1996, s. 73.

staczków”, o których Jezus mówił błogosławiąc Ojca za to, że „ze zakrył te rzeczy przed mądrymi, a objawił je prostaczkom” (Mt 11,27)<sup>16</sup>. Podobną ideę i podobne błogosławieństwo zawiera już scena Nawiedzenia św. Elżbiety. Najpierw błogosławi ona Maryję za dar jej macierzyństwa: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony owoc twojego łona”. Zaraz jednak dodaje wyjaśnienie: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią Ci się słowa wypowiedziane od Pana” (Łk 1,45). Przytoczone powyżej teksty wskazują na dwa elementy ucznia Chrystusowego: słuchanie Słowa Bożego oraz strzeżenie i wypełnianie go w codziennym życiu<sup>17</sup>.

### 3. Maryja doskonałym wypełnieniem Słowa Bożego

Maryja jest nie tylko wsłuchiwała się w swojego Syna, ale każde Jego słowo wypełnia w sposób najdoskonalszy. Od momentu zwiastowania w sposób szczególny łączyła się ze swoim Synem Jezusem. Od tej chwili Jego życie i Jego misja zostały wpisane w życie i posłannictwo Maryi. Wsłuchana w każde słowo swego Syna, w każdy Jego gest, towarzyszy Mu realizacji misji zleconej mu przez Ojca i wiernie wypełnia to, co zapisuje w swoim sercu<sup>18</sup>.

W życiu Maryi usłyszane Słowo Boże spontanicznie przemienia się w czyn. Po Zwiastowaniu widzimy jak Maryja pośpiesznie udaje z pomocą do swojej krewnej Elżbiety (Łk 1,41-45). Potem ukazuje się nam w momencie narodzenia, gdy już jako Boża Rodzicielka, w rozradowaniu okazuje pasterzom i magom swojego pierworodnego Syna. W świątyni Jerozolimskiej złożywszy dar ubogich, usłyszała od Symeona, że Jezus będzie znakiem sprzeciwu, a jej duszę przeniknie miecz, aby wyszły na jaw zamysły serc wielu (Łk 2, 34-35). Następnie po raz kolejny spotykamy Maryję w świątyni, gdy po skończonych uroczystościach Święta Paschy odnajduje zagubione i z bólem szukane Dziecię Jezus, zajęte tym, co było Jego Ojca (KK 57).

Św. Jan ukazuje Maryję się na początku działalności publicznej swojego Syna. Na weselu w Kanie Galilejskiej zaznacza Ona swoją obecność w sposób bardzo wymowny. Przejęta litością nad zaniepokojonymi małżonkom spowodowała swym wstawiennictwem początek znaków Jezusa Mesjasza. Od tej chwili Błogosławiona Dziewica, po-

<sup>16</sup> JAN PAWEŁ II, Encyklika *Redemptoris Mater*, nr 17.

<sup>17</sup> G. BARTOSIK, *Z Niej narodził się Jezus*, Niepokalanów 1996, s. 73-74.

<sup>18</sup> C. I. GONZALES, *Maryja „pierwsza odkupiona” w nauczaniu Jana Pawła II*, w: *Tajemnica odkupienia*, red. L. BALTER, Poznań 1997, s. 349.

dobnie jak inni uczniowie idzie w pielgrzymce wiary. Jednak jest od nich doskonalsza i swoje zjednoczenie z Synem utrzymała wiernie aż po Krzyż (KK 58).

Niepokalana Matka wybrawszy dla siebie stan dziewictwa, poprzez który z postanowienia Bożego przygotowała się do uczestniczenia w tajemnicy Wcielenia, nie wzgardziła dobrami i godnością małżeństwa. W sposób wolny i odważny poświęciła się miłości Boga. Nie poddawała się biernie sprawom i kolejom losu. Nie była również kobietą ulegającą jakiejś wyobcowującej religijności. Przeciwnie odważnie obwieściła, że Bóg jest obrońcą ludzi słabych i uciskanych, i że składa z tronu mocarzy świata (Łk 1, 51-53). Maryja jako dzielna niewiasta doświadczyła ubóstwa i cierpień, pośpiesznej ucieczki do i wygnania (Mt 2,13-23), a co najważniejsze za jej przyczyną w społeczności apostoelskiej zrodziła się wiara w Boską godność Jezusa. Na górze Kalwarii swoje macierzyńskie posłannictwo, mocą umiłowanego Syna, Maryja rozciągnęła na wszystkich ludzi<sup>19</sup>. Wczytując się w karty Ewangelii, możemy łatwo zauważyć, że Ona z wielką pokorą, ale i odwagą wypełniała naukę Swego Syna Jezusa Chrystusa. Niepokalana Dziewica jawi się nam jako wzór doskonałego ucznia Chrystusowego; ucznia, który jest rzecznikiem sprawiedliwości wyzwalającej uciśnionych i miłości przychodzącej z pomocą potrzebującym, a zwłaszcza jest czynnym świadkiem miłości budującej Chrystusa w duszach ludzkich<sup>20</sup>.

Trwanie Maryi pod Krzyżem, u stóp konającego Syna – Mistrza, jest szczytowym wyrazem wypełnienia się Słowa Bożego w jej życiu. Swoją obecnością na Golgocie Maryja potwierdziła, że nie tylko słuchała i zachowywała Słowo Boże, ale nade wszystko, przyjęła i wypełniła w swoim życiu istotę mądrości swojego Syna – Krzyż (J 19,25-27). Na Kalwarii, przy konającym Zbawicielu z licznych tłumów, wędrujących za Nim, pozostało zaledwie kilka osób. Ci spośród uczniów, którzy wytrwali do końca, aż po Krzyż, stali się wzorami prawdziwych uczniów Chrystusa. Wśród nich byli obecni: umiłowany uczeń – Jan oraz umiłowana uczennica – Maryja.

#### 4. Maryja Uczennica w misterium Kościoła

Kościół wskazuje Maryi w swoim łonie jedyne i wyjątkowe miejsce. To niepowtarzalne miejsce Maryi we wspólnocie Kościoła wynika nie tylko

<sup>19</sup> PAWEŁ VI, Adhortacja *Marialis cultus*, nr 37.

<sup>20</sup> B. FORTE, *Maryja ikona tajemnicy*, Warszawa 1999, s. 244.



z faktu Bożego macierzyństwa, ale dlatego, że w doskonały sposób wypełniła wszystko to, czego od swych wyznawców domaga się Chrystus. Kościół jako wspólnota chrześcijan, osiągnął w Matce Jezusowej od razu swój szczyt. Jest Ona najdoskonalszą jego realizacją, a tym samym jest wzorem dla każdego wyznawcy Chrystusa i dla całej wspólnoty wierzących<sup>22</sup>.

Chrystus wymaga od swoich wyznawców świętości, to znaczy wypełnienia przykazań a zwłaszcza przykazania miłości. Właściwie tylko Ona jedna, tylko Maryja jest tak święta, iż w żadnym ze swych członków Kościół takiej świętości nie osiągnie. Tylko Ona jest „cała piękna i bez zmazy”, nietknięta grzechem pierworodnym ani żadnym innym grzechem<sup>23</sup>.

Maryja przez całe życie trwa przy Chrystusie jako Jego Matka, nieustannie pozostaje zasłuchana w Jego Słowo i każdego dnia podziwia Jego czyny. Będąc doskonałą uczennicą swego Syna, z woli Chrystusa zostaje również Matką wszystkich Jego uczniów – rodzącego się Kościoła. Zebranych w wieczerniku w dniu zesłania Ducha Świętego bojaźliwych apostołów wspiera modlitwą, umacnia ich wiarę, ponieważ w czasie zwiastowania sama przeżyła podobne chwile rozterki. W taki sposób spełnia matczyną rolę względem nich, a zarazem tak zamienia w czyn słowa testamentu swego Syna<sup>24</sup>.

Maryja stoi przed Kościołem jako jego „pierwowzór”. Przewodzi Kościołowi w wierze, miłości i doskonałym zjednoczeniu z Chrystusem. Stanowi Ona dla Kościoła wzór poszukiwania „chwały Pana”, jest jego modelem danym przez Boga ludziom<sup>25</sup>. Kościół w Maryji znajduje obraz wszystkich cnót, które ma naśladować, aby dojść do pełnego zjednoczenia ze swoim Założycielem i Mistrzem. Maryja jest dla Kościoła nie tylko wzorem, lecz pozostaje w nim czynnie obecna. Prawda o obecności Maryi w Kościele znajduje swoje uzasadnienie w „wydarzeniu” Wieczernika w dzień Zielonych Świąt, gdy wraz z Apostołami oczekiwała na Zesłanie Ducha Świętego<sup>26</sup>.

Maryja z uczennicy powołana na nauczycielkę pozostaje nią już na wieki. W szkole Maryi Kościół nadal uczy się: radykalizmu, dziewiczej zgody, bezwarunkowego przyjęcia woli Bożej, kontemplacyjnego wymiaru życia, macierzyńskiej bezinteresowności, promieniującej miłości,

<sup>22</sup> L. MELOTTI, *Maryja Matka żyjących*, Niepokalanów 1993, s. 203n.

<sup>23</sup> JAN PAWEŁ II, *Maryja przez całe życie święta*, w: *Katechezy Jana Pawła II. Maryja*, Kraków-Ząbki 1999, s. 74.

<sup>24</sup> J. FLOREK, *Zasłuchana w Słowo Boże*, w: *U boku Syna*, red. J. MAZUR, Lublin 1984, s. 178.

<sup>25</sup> K. MARCINIAK, *Matka Kościoła świętego*, w: *Gratia Plena, Studia teologiczne o Bogurodzicy*, red. B. PRZYBYLSKI, Poznań-Warszawa-Lublin 1965, s. 425.

<sup>26</sup> S. BUDZIK, *Maryja w tajemnicy Chrystusa i Kościoła*, Tarnów 1997, s. 127-134.

hojnej służby, a nade wszystko słuchania i rozważania Słowa Bożego. W tej szkole Kościół otwarty na działanie Ducha Świętego podąża za wzorem i przykładem swej Nauczycielki, a tym samym staje się ekspertem w zakresie nadziei, miłości i wiernej służby<sup>27</sup>.

### Zakończenie

Przez całe swoje życie Maryja wypełnia słowa wypowiedziane przy Zwiastowaniu, że jest służebnicą Pańską. Maryja żyła w nieustannej bliskości Boga. Związek ten wynikał nie tylko z jej Bożego macierzyństwa ale także z jej wsłuchania się w Słowo Boże. Taki związek z Bogiem przynosi Jezus każdemu, kto chce z uczniowską gorliwością wypełnić Jego słowa, a porównuje do tych więzów, które łączyły Go Matką: „bo kto pełni wolę Ojca Mego, który jest w niebie, ten Mi jest bratem, siostra i matką” (Mt 12,50). W Maryi – pierwszej uczennicy swego syna, zawarty jest również imperatyw, konieczność jej naśladowania przez Kościół. Lud Boży w pełni będzie urzeczywistniał siebie, gdy będzie jak Maryja – pełną ufności uczennicą Pańską. Kto chce w pełni należeć do Chrystusa, powinien odwzorowywać w sobie postawę Maryi. W maryjności Kościoła szczególnie akcent pada na Maryję, która jest wzorem wiary i posłuszeństwa<sup>28</sup>.

## MARIE – LE MODÈLE DU DISCIPLE DU CHRIST

### RÉSUMÉ

Marie est non seulement la Mère du Fils de Dieu mais aussi elle reste pour nous une parfaite exemplification de la foi et alors elle est la première disciple du Christ. L'auteur de cet article a montré que Marie écoute attentivement la Parole de Dieu. Marie est ouverte à la Parole de l'Ancien Testament mais aussi elle découvre les paroles de Jésus comme les Parole de Dieu lui-même. La Parole entendu en Marie devient tout suit une réalité concrète. Elle la mets en pratique. La Marie comme le disciple du Christ retrouve sa place importante au sein de l'Eglise. Elle devient un guide pour tous les chrétiens.

---

<sup>27</sup> B. FORTE, *Maryja ikona tajemnicy*, Warszawa 1999, s. 243; J. RATZINGER, R. GRBER, *Dlaczego właśnie Ona?*, Warszawa 1991, s. 51-53.

<sup>28</sup> R. LAURENTIN, *Matka Pana*, Warszawa 1989, s. 210-215.